

Літній дощ

Наталія Грегуль

Небокрай ніби рай Божим світлом залитий,
Звівся райдуги купол й повис піднебесним мостом,
День озвався й дзвенить свіжим подихом вмитий,
Фарби тануть як цукор і тонуть прозорим єством.

Досхочу напилися дощу сонні вранішні трави,
Геть розсіялись хмари й п'янки аромати кругом,
На сніданок скуштую босоніж цілющої страви,
Й пробіжу як в дитинстві по стежці вузьенькій бігом.
21.01.2023